

אחדות ה' יתברך בעולם, והוא בחינת ייחוד היסוד עם המלכות (רמ"ק), **דְּאֵיִהִי רְזָא דְּבְרִית, רְשִׁימָא קְדִישָׁא דְּאִשְׁתַּכַּח תְּדִיר עִמִּיהָ דְּבַר נְשׁ** ורוח קדושה זאת היא סוד הברית קודש, שהיא הרושם הקדוש שנמצא תמיד עם האדם (רמ"ק). **וְכֵן** וכן רוח הקדושה נקראת זה כמו שכתוב בישעיה (כה ט) "ואמר ביום ההוא הנה אלה-ינו זה קוינו לו ויושיענו **זֶה יְהוָה** קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו, הרי שנקראת רוח הקדושה 'זה' בלשון יחיד, וכן מש"כ בשמות (טו) **זֶה אֱלֹהֵי** בלשון יחיד, **אֲבֵל אֱלֹהִין אֶקְרוּן אֱלֹהֵהּ** אבל אלו בחינת הזו"ן דקלי' הם נקראים 'אלה' בלשון רבים [קכא], **וְעַל דָּא פְּתִיב** ועל הזו"ן דקלי' אמרו הערב רב בחטא העגל **אֱלֹהֵהּ אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב** ומשום כך ש'אלה' מורה על זו"ן דקלי' לכן אמר בבניא ישעיה (מט), **גַּם אֱלֹהֵהּ תִשְׁפַּחְנָהּ** כי הקלי' הם סוד השכחה שמשכיחים מהאדם את האמת ומשכיחים ממנו מהיכן הוא ולאן הוא הולך ולפני מי הוא עתיד לתת דין וחשבון. וסוף שהשקר הוא יכלה את עצמו וסופו להשתכח כי הוא מקור הכליון והוא יכלה את עצמו. **וְאֲנֹכִי** והמשך הפסוק אומר "ואנכי לא אשכחך", ואומר הזוהר כי "אנכי" **רְזָא דְּזֹאת** הוא סוד "זאת" שהיא השכינה הקדושה ואומר

אור הרשב"י

התורה ולחזק את האמונה באחדותו של ה' יתברך על ידי קיום התורה והמצוות, כי אמונה אמיתית נמדדת רק אם המאמין מקיים ככל יכולתו את התורה והמצוות, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה (קיט פו) "כָּל-מְצֻוֹתֶיךָ אֲמוֹנָה" כי אמונה היא אך ורק אם בתוך האמונה יש את קיום התורה והמצוות.

[קכא] כי לשון 'רבים' הוא מורה על כיסוי אחדותו יתברך, ומראה כאילו יש פירוד כוחות בעולם, שח"ו הרבה כוחות פועלים בעולם, ולכן יצר הרע נקרא "טוב מאוד" כי מאוד הוא מורה על הריבוי, וזה תפקידו של היצר הרע להראות כאילו יש בעולם ריבוי כוחות, ותפקידו של האדם לפעול על פי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

הנביא לשכינה **לא אִשְׁפָּחֶךָ** כי היא תהיה קיימת לעד. **וּכְתִיב** וכן כותב הנביא באיכה (א) **עַל אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכִיהָ** שהגלות והבכי באה בגלל חטא העגל שאמרו הערב רב, **דִּהְיוּ חוֹבֵה גְרִים לְמִבְּנֵי לֹזֵן פְּמָה בְּכִיִּין** שאותו חטא העגל גרם להם לבכות כמה בכיות, כי אין פורענות שאין מעורב בה מחטא העגל כדאיתא בסנהדרין (קב א).*

פירוש אחר אלה הם הקל"י שהתגברו מעת החורבן, ואוי זאת השכינה שמורה על אחדותו

דָּבָר אַחֵר פירוש אחר על הפסוק **עַל אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכִיהָ. מַאי**

טַעְמָא ומבאר מזה טעם הבכייה. **בְּגִין דְּאִתִּייהִיב רִשׁוֹ לְאַתָּר דָּא לְשִׁלְטָאָה עַל יִשְׂרָאֵל** ואומר שטעם הבכייה היא, משום

שניתן רשות למקום אחר לשלוט על ישראל, במקום שישלוט עליהם המקום ברוך הוא, **וּלְחַרְבָּא בֵּי מְקַדְשָׁא** וכן ניתן רשות לאותו מקום אחר להחריב את בית

המקדש. **וּבְגִין דְּאִתִּייהִיב לֹזֵן רִשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה** ולפי שניתן לסט"א רשות לשלוט על ישראל, **כְּתִיב** לכן כתוב **עַל אֱלֹהֵי אֲנִי בּוֹכִיהָ, רְזָא**

דְּמִלָּה וזה סוד הדבר כך הוא, שהבכייה היא **עַל אֱלֹהֵי** שאלה הם הקל"י שהתגברו מעת החורבן **דָּא** זה ה'אלה' הם **סְטָרָא דְּמִסְאָבָא** צד הטומאה והם סוד זו"ן

דטומאה **דְּאִתִּייהִיב לֹזֵן רִשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה** שניתן להם רשות לשלוט על ישראל. ומש"כ בפסוק **אֲנִי בּוֹכִיהָ** ומבאר מי היא הבוכייה, ואומר **דָּא רִוְחַ**

קְדָשָׁא דְאֶקְרִי זאת רוח הקדושה, הנקראת **אֲנִי** בלשון יחיד להורות על אחדותו של הקב"ה בעולם, והיא בוכה על ש'אלה' שהם הסט"א המסתירים את כבוד הקב"ה בעולם ושולטים על ישראל.

גם בפסוק אלה דברי הברית אלה הכוונה לחיצונים

וְאִי תִימָא ואם תקשה ותאמר, **הָא כְּתִיב** והרי כתוב בדברים (כח) **אֱלֹהֵי דְבְרֵי הַבְּרִית** א"כ קשה שלכאורה 'אלה' זה נאמר גם בקדושה, ומתרץ ואומר. **הֲכִי הוּא וְדָאִי** כך הוא ודאי ש'אלה' האמור בדברי הברית הוא גם מורה על החיצונים, והביאור הוא כך, **דְּכָל אֵינּוֹן לֹא מְתַקִּימִין** שכל אלו דברי הברית לא מתקיימים, **אֱלֹא מִגּוֹ אֱלֹהֵי, דְּתַמְנָן כָּל לְוֹטִין** אלה מתוך 'אלה' הזו"ן דסט"א, כי אצלם נמצאים כל הקללות ובפועלם הם מקיימים את יראת העונש **כְּמָה דְאֻקִּימָנָא דְאִיהוּ אָרֹר** וראינו שאצל הסט"א נמצאים הקללות כמו שהעמדנו בלימודנו שהסט"א הוא שורש הארור, **דְּכְתִיב** וכמו שכתוב בבראשית (ג) שהקב"ה אמר לנחש שהוא שורש הסט"א **אָרֹר אֶתְּהָ מִכָּל הַבְּהֵמָה. וּבְגִין כֵּן, אֶקְדִּים וְאֶמַר אֱלֹהֵי** ומשום כך הקדים הפסוק לדברי הברית את תיבת 'אלה', **דְּקִימָא לְמָאן דְּעֵבֵר דְּבְרֵי הַבְּרִית** לומר כי זה הסט"א עומד להעניש את מי שעובר על דברי הברית. וכן הפירוש בפסוק הכתוב בויקרא (כז) **אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר עָוָה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה, בְּגִין דְּפַקוּדֵיָא דְאֻרִייתָא לְאֶתְדַכָּאָה בַר נֶשׁ** כי מצוות התורה תפקידם

לטהר את האדם, וְלֹא יִסְטִי לְאֹרְחָא דָּא וכדי שלא יסטה מדרך התורה וילך בדרך זו של החיצונים, הקדימה התורה למצוות ואמרה 'אלה', וַיִּסְתַּמֵּר מִתַּפְּן, וַיִּתְפַּרֵּשׁ מִנֵּי־הוּ וְעִי"ב ישמר מהם ויבדל מהחיצונים.

אלה תולדות נח אלה מורה על הסט"א שיצאו מנח

וְאִי תִימָא ואם תאמר האם ייתכן שגם הכתוב בבראשית (ו) כוונתו על הסט"א, שכתוב שם אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ נַח איש צדיק תמים היה בדורותיו. הַכִּי הוּא וְדָאֵי ואומר שכך הוא ודאי כוונת הפסוק בתיבת אלה להורות על הסט"א, כי בתולדות נח היה סט"א, דִּהָא נֶפֶק חָם, דִּהָאֵהוּ אָבִי כְנַעַן שהרי יצא ממנו חם שהוא אבי כנען שהוא מצד הסט"א, וּבְתִיב וכמו שרואים בכנען שכתוב בו (בראשית ט) אָרֹר כְּנַעַן כי הוא מצד הנחש שנאמר בו ארור, וְאִיהוּ דָּא דָּא דֵּאֵלֶּה וכנען הוא סוד זה של 'אלה' כי הוא חלק מהסט"א. וְעַל דָּא כָּל הַנִּי הַתּוֹכָא סוֹסְפִיתָא דְדֵּהֲבָא ולכן כל אלו שנאמר בהם 'אלה' הם קלי' שמפסולת של היתוך הזהב (רמ"ק) כי הם מותרי הגבורות הקדושות. וְאִהֲרִן קָרִיב דֵּהֲבָא, דִּהָאֵהוּ סְטָרָא (אֶחָרָא) דִּילֵיהּ וְאִי"ב אהרן הקריב את הזהב בחטא העגל כי הזהב הוא מצד הגבורה שהוא הצד של אהרן, דְּכַלִּיל אִיהוּ בְּתוֹקְפָא דֵּאִשָּׁא כי אהרן הוא חסד מצד היותו כהן, אבל הוא כלול בתוקף האש המורה על הגבורה, וזה מצד שאהרן היה משבט לוי שהוא אחוז בגבורה (רמ"ק), וְכִלָּא